

عنوان مقاله:

معماری پایدار مبتنی بر انرژی ژئوترمال

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عرفانه محرابی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی دیلمان لاهیجان

حمیدرضا عظمتی - دانشیار، ریاست دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

سمیه پورباقر - مدرس، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

عصر پایداری همزمان با آغاز بحران انرژی در جهان آغاز شد لذا در این برهه زمانی توجه به مصرف انرژی و رویکردهای منطبق با محیط زیست و بهره‌برداری بهینه از منابع به نفع انسانها رخ داد. با پیشرفت تکنولوژی روش های مختلفی از استحصال انرژی به وجود آمد که هر یک بنا بر موقعیت جغرافیایی و اقلیمی می توانند پاسخگوی نیازهای کاربران باشند. در این پژوهش که با هدف معرفی نوعی از استحصال انرژی که منبع آن حرارت در دل زمین است سعی شده تا توجه به گونه ای از منبع تجدیدپذیر و کاربردهای آن در جهت تعالی معماری و توجه به آن برای اهدافی ضروری چون عدم تخریب محیط زیست و میراث داری از این گوهر بیمانند و معرفی روشی برای جایگزینی سوختهای فسیلی پرداخته شود. روش تحقیق پیش رو کیفی و به صورت توصیفی- تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه ای و ژورنالی است. و در پایان استفاده از انرژی تجدید پذیر زمین گرمایی که قابلیت نصب در تمام نقاط دنیا را دارد توصیه می گردد که این روش نه تنها محدودیتی برای معماران ایجاد نمیکند بلکه امکان ساخت و ساز در تمامی نقاطی که حتی امکان لوله کشی گاز را نیز ندارند فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

انرژی، انرژی زمین گرمایی، پایداری، معماری پایدار، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973605>

